درس 7

1 دعا

رهبر گروه: دعا کنید و اعضای گروه و نیز این درس را که راجع به موعظهٔ ملکوت خدا است، به خداوند بسپارید.

2 در میان گذاشتنِ آموخته‌ها (15 دقیقه)

یوشع و داوران

هر یك به‌نوبت و به‌طور خلاصه برای دیگران تعریف کنید که در خلال یکی از «اوقات خلوتی» که به مطالعه قسمت‌های تعیین‌شده از کتابمقدس مشغول بوده‌اید چه آموخته‌اید (یوشع 1و6؛ داوران 2و7)، (یا یادداشتهایی را که در اوقات خلوت خود نوشته‌اید، بخوانید).

به کسی که صحبت می‌کند خوب گوش کنید، سخنانش را جدی بگیرید و او را بپذیرید. در مورد آنچه می‌گوید بحث نکنید.

3 به خاطر سپردن (5 دقیقه)

عنوان مجموعه: رومیان

دو به دو دوره کنید. رومیان 1:16

4 تعلیم (90 دقیقه)

گندم و کرکاس

«مثل گندم و کرکاس» در متی 13:24-30و36-43، مثلی است درباره «دو گروه از مردم در ملکوت خدا».

مَثَل «داستانی است زمینی با معنایی آسمانی»؛ یا «توضیحی است مبتنی بر امور واقعی زندگی به‌منظور تعلیم حقیقتی روحانی.» عیسی از وقایع عادی و روزمره زندگی انسان استفاده می‌کرد تا اسرار ملکوت خدا را روشن سازد و مردم را با واقعیت وضعیتشان و نیازشان به احیا روبرو سازد.

این مثل را با استفاده از شش رهنمود مربوط به مطالعهٔ مثل‌ها (ر.ك. ضمیمه 1) بررسی خواهیم کرد.

قرائت: متی 13:24-30و36-43.

1- درك داستان طبیعی مَثَل

مقدمه: مَثَل‌ها با زبان مجازی بیان شده‌اند تا مفهومی روحانی تشریح شود. از این رو، نخست به بررسی واژگان و پیشینهٔ فرهنگی و تاریخی داستان می‌پردازیم.

بحث: چه عناصری در داستان مطابق واقعیات زندگی روزمره‌اند؟

یادداشتها:

الف) برزگری که در مزرعه بذر می‌پاشد. همه مردم می‌دانند چگونه بذر به هدف برداشت محصول در مزرعه کاشته می‌شود. آنچه هیچکس انتظار ندارد این است که دشمنی چنان پست باشد که بیاید و در میان گندم، کرکاس یا علف هرز بکارد! به همین خاطر است که نوکران مزرعه وقتی دیدند آن همه کرکاس در بین گندمها روییده، سخت تعجب کردند.

ب) کرکاس. گیاه‌شناسان چنین گیاه هرزی را در اصطلاح فنی "lolium temulentum" می‌خوانند. این علف هرز، فوق‌العاده مضر و خطرناك است، زیرا در مراحل اولیهٔ رشد بسیار شبیه خود گندم است. در مراحل اولیهٔ رشد، گندم و کرکاس هر دو هنوز بطور کامل رشد نکرده‌اند، و از این رو چنان به هم شبیه‌اند که مشکل بتوان آنها را از هم تشخیص داد. و از آنجا که کارگران نمی‌توانند در این مرحله گندم و کرکاس را از هم تشخیص دهند، صاحبخانه یا مالك زمین به آنها می‌گوید علفهای هرز را از زمین جمع نکنند، مبادا گندمها نیز همراه کرکاسها بیرون کشیده شوند. گذشته از این، کرکاس نوعی قارچ سمی در خود دارد که برای انسان و حیوان بسیار خطرناك است. بنابراین کار دشمن، براستی یك جنایت تمام عیار است.

2- بررسی چارچوب آنی مَثَل و تعیین عناصر آن

مقدمه: چارچوب شامل «زمینه» مَثَل و «توضیح یا کاربردِ» آن می‌گردد. زمینهٔ مثل ممکن است بیانگر این نکته باشد که مثل به چه مناسبتی گفته شده، یا اینکه شرایط به‌هنگام گفته شدن آن به چه صورت بوده است. زمینه معمولاً قبل از مثل یافت می‌شود و توضیح یا کاربرد، بعد از مثل.

کشف و بحث: زمینه، داستان، و توضیح یا کاربرد مَثَل چیست؟

یادداشتها:

الف) زمینة این مثل، در متی 13 یافت می‌شود. عیسی در این فصل هشت مثل نقل می‌کند: مثل برزگر، گندم و کرکاس، دانه خردل، خمیرمایه، گنج مخفی، مروارید گرانبها، و تور ماهیگیری. تمام این مثل‌ها راجع به ملکوت خدا هستند، و هر یك بر جنبة خاصی از ملکوت تأکید می‌نهند.
بعلاوه، بین مثل برزگر و مثل گندم و کرکاس پیوندی نزدیك وجود دارد. عیسی احتمالاً این دو مثل را در پیوند نزدیك با هم نخست خطاب به جمعیت بیان داشته و سپس معنای آن را تنها برای شاگردان خودش توضیح داده است.

ب) داستان این مثل در متی 13:24-30 یافت می‌شود.

ج) توضیح یا کاربرد این مثل در متی 13:36-43 یافت می‌شود. در مورد جزئیات مربوط در مثل مراجعه کنید به قسمت 3، و در مورد خلاصه تعالیم اصلی مثل رجوع کنید به قسمت 6.

توضیح اصطلاح «پسر انسان»
عنوان «پسر انسان» در دوران خدمت عیسی بر زمین، در بین یهودیان عنوانی رایج در اشاره به مسیحای موعود نبود. این اصطلاح در اصل به دانیال 7:13-14 باز می‌گردد. در آنجا می‌خوانیم که «کسی شبیه پسر انسان» در ابرهای آسمان آمد و از سوی خدای پدر، اقتدار، جلال، و قدرت یافت تا ملکوت خدا را بر زمین مستقر سازد. در این رؤیای نبوتی، مردم را می‌بینیم که همگی از هر قوم و ملت و زبان، پسر انسان را پرستش می‌کنند. ملکوت و پادشاهی او برخلاف پادشاهی اکثر سلاطین این دنیا، جاودانه است و هرگز زایل نخواهد شد و از بین نخواهد رفت. عیسی این اصطلاح را که در عهدعتیق به مسیحا اشاره داشت، در مورد خودش بکار برد. اصطلاح «پسر انسان» در عهدجدید همواره منحصراً تنها در مورد عیسی مسیح بکار رفته و بیانگر رنج و محنت و فروتنی، و نیز جلال و عظمت او است.
1) رنج و محنت و فروتنی عیسی. در عهدجدید می‌خوانیم که «پسر انسان» را در این زمین حتی جای سرنهادن نیست (متی 8:20). او رنج و زحمت خواهد دید (متی 17:12)، به او خیانت خواهد شد، و او را خواهند کشت و دفن خواهند کرد (متی 26:24؛ 12:40). اما پسر انسان، حتی به‌هنگام محنت دیدن نیز قطعاً یك فرد معمولی نبود. او خداوند روز سَبَّت بود (متی 12:8)، این اختیار را داشت که گناهان مردم را ببخشد (متی 9:6)، و با هدفی مشخص به این جهان آمد. او آمد تا جان خود را در راه بسیاری بنهد (متی 20:28)، و نیز گمشدگان را بجوید و نجات بخشد (لوقا 19:10).
2) جلال عیسی. در عهدجدید می‌خوانیم که «پسر انسان» دوباره از مردگان برخواهد خاست (متی 17:9). او در طبیعت انسانی خود، این جهان را ترك خواهد کرد و در جلال به همراه فرشتگان، نزد پدر خود در آسمان باز خواهد گشت (متی 16:17). او بعنوان داور تمام مردم، بر تخت جلال خواهد نشست (متی 25:31).
بنابراین، پسر انسان همزمان هم «مرد غمها» است و هم «خداوند جلال». عیسی با بکار بردن این عنوان به‌هنگام گفتگو با یهودیان، توانست خود را بتدریج بر آنان مکشوف سازد، و نه به یکباره. اگر از همان اول خود را «مسیحا» می‌خواند، خدمتش بناگاه به پایان می‌رسید و ناتمام می‌ماند. به همین خاطر است که مردم رفته رفته پرسیدند: «کیست این پسر انسان؟» (یوحنا 12:34). عیسی با بکار بردن این عنوان در مورد خود، بر این واقعیت تأکید ورزید که او آن «مسیحای» ملی‌گرا که یهودیان منتظرش بودند نیست ، بلکه نجات‌دهندة کل دنیا است (یوحنا 4:42؛ اول تیموتاوس 4:10).

3- تعیین جزئیات مربوط و نامربوط در مثل
مقدمه: قصد عیسی این نبود که تمامی جزئیاتِ مَثَل‌هایش دارای مفهوم روحانی باشند. جزئیاتِ مربوط یا اصلی در داستانِ مثل آن دسته از جزئیات هستند که درس اصلی مثل را استحکام می‌بخشند. بنابراین، نباید برای هر یكَ از جزئیات مثل، معنای روحانی مستقلی قائل شویم.
کشف و بحث: کدامیك از جزئیاتِ این مَثَل واقعاً اصلی یا مربوط می‌باشند؟
یادداشتها:

الف) صاحبخانه یا مالك مزرعه. وی ظاهراً کشاورزِ ثروتمندی است که نوکرانی چند در استخدام دارد تا در مزرعه‌اش کار کنند، یعنی بذر بکارند و تا زمان برداشت محصول، مراقب گیاهان باشند. این مزرعه‌دار ظاهراً به‌هنگام درو محصول، دروگران قابلی را نیز بکار می‌گرفت. در توضیح مثل، چیزی راجع به اینکه مالك مزرعه نمایانگر کیست به ما گفته نمی‌شود. بنابراین، او در این مثل جزو عناصر اصلی نیست. اما او در این داستان، در مزرعه خود بذر نیکو می‌کارد و دروگران خود را می‌فرستد تا حصاد را درو کنند. و در توضیح مثل می‌بینیم که برزگر خود عیسی مسیح است و هم او است که فرشتگان خود را جهت درو می‌فرستد. بنابراین، صاحبخانه یا مالك مزرعه هم‌زمان برزگر نیز هست. ملکوت از آن او است، و او است که بر کاشتنِ بذر در حال حاضر، و بر درو حصاد به‌هنگام بازگشت خود نظارت می‌کند.

ب) برزگر. برزگر جزو جزئیات مربوط و اصلی در مثل است (آیة 37). عیسی در توضیح مثل می‌گوید که منظور از برزگر، خود او است.

ج) دشمن. دشمن نیز جزو جزئیات مربوط و اصلی در مثل است (آیة 39). عیسی در توضیح مثل می‌گوید که منظور از دشمن، ابلیس یا شیطان است. او بدون کوچکترین توجه به کاری که قبلاً صورت گرفته، در میان گندمها کرکاس یا علف هرز می‌کارد. او درست در بین کسانی که ثمرة کار عیسی مسیح هستند، تعمداً به نابودی و ایجاد خرابی مشغول است. در مثل می‌خوانیم که ابلیس در شب و وقتی «همه در خواب هستند»، به فعالیت می‌پردازد. اما از آنجا که عیسی در این مورد توضیح بیشتری نمی‌دهد، این قسمت تنها بخشی از داستان است، نه جزو جزئیات مربوط و اصلی در مثل، و بنابراین نباید آن را واجد معنای خاصی دانست. بااینحال در یوحنا 3:19-21 می‌خوانیم که چطور کسانی که تاریکی را به عوض مسیح (که نور جهان است) دوست دارند، از نور متنفرند و حاضر نیستند در روشنایی راه روند مبادا گناهان پلیدشان آشکار شود.

د) بذر خوب یا گندم. بذر خوب یا گندم نیز جزو جزئیات مربوط و اصلی در مثل است (آیة 38). در توضیح مثل می‌خوانیم که بذر نیکو نمایانگر پسران ملکوت ، یعنی تمامی مسیحیان حقیقی است. مسیحیان حقیقی کسانی‌اند که بذر کلام خدا در آنها ثمر می‌آورد (متی 13:19و23) و عیسی مسیح را بعنوان نجات‌دهنده و خداوند زندگی‌شان قبول کرده‌اند. در آیه 43 می‌خوانیم که آنان «عادلان» هستند و محض ایمان عادل گشته‌اند. آنان‌اند در پی بازگشت مسیح، همچون آفتاب در ملکوت خدا خواهند درخشید.

ه) کرکاس یا علف هرز. کرکاس یا علف هرز نیز جزو جزئیات مربوط و اصلی در مثل است (آیة 38). در توضیح مثل می‌خوانیم که کرکاسها نمایانگر پسران شریرند . و مطابق آیة 41، آنان « همة بدکاران و تمامی لغزش‌دهندگان» می‌باشند. منظور از کرکاسها نه تنها افراد شریر، بلکه نیز ارواح، نقشه‌ها و برنامه‌ها، و اعمال شریرانه‌ای است که در میان مسیحیان حقیقی کاشته می‌شود. و درست همانطور که کرکاسهای واقعی قارچی سمی در خود دارند که برای انسان و حیوان مضر است، این افراد و این اعمال نیز بی‌نهایت به مسیحیان واقعی آسیب می‌رسانند. در آیة 42 می‌خوانیم که کرکاسها، افراد شریری هستند که به آتش جهنم افکنده خواهند شد (رجوع کنید به متی 25:41).

و) نوکران. عیسی توضیحی در مورد آنان نمی‌دهد. بااینحال، آنان نیز در این مثل نقشی مهم دارند، زیرا مالك زمین به آنان می‌گوید که کرکاسها یا علفهای هرز را تا پیش از موسم حصاد جمع نکنند، بلکه بگذارند گندم و کرکاس تا زمان درو محصول با هم رشد کنند (28-30). اگر چه عیسی در مورد اینکه این نوکران چه کسانی هستند توضیحی نمی‌دهد، روشن است که منظور کسانی است که در این دنیا برای خدا کار می‌کنند. وظیفة خادمین خدا، نظیر شاگردان، کشیشان، شبانان، واعظین، معلمان و سایر مسیحیان، این نیست که کرکاسها را از میان گندمها جمع‌آوری کنند. این کار وظیفة دروگران است در وقت درو حصاد!

ز) مزرعه. مزرعه نیز جزو جزئیات مربوط و اصلی در مثل است (آیة 38). در توضیح مثل می‌خوانیم که مزرعه نمایانگر دنیا است. در این رابطه باید به سه نکتة زیر توجه داشت:

1) عیسی نمی‌گوید که کرکاسها در کنار گندمها یا در مزرعه‌ای دیگر کاشته شده بودند، بلکه در همان مزرعه و در بین گندمها ! بنابراین عیسی در مورد آمیختن مسیحیان و غیر مسیحیان در این دنیا صحبت نمی‌کند، بلکه منظور او، در هم آمیختن مسیحیان حقیقی و دروغین در کلیسا یا در نهادها و سازمانهای مسیحی در اقصا نقاط جهان است. این امر، اختلاط برنامه‌ها و فعالیت‌های حقیقی و کاذب در کلیساها و سازمانهای مسیحی در نقاط مختلف جهان را نیز شامل می‌شود.

2) مطابق متی 13:11، مثل گندم و کرکاس نیز «سِر یا رازی» است که عیسی خطاب به شاگردانش مکشوف می‌سازد. البته مشکل بتوان این واقعیت را «سرّ یا راز ملکوت خدا» نامید که در این دنیا افرادِ کاملاً متضاد، با هم مخلوط شده‌اند، افرادی نظیر بی‌ایمانان شریر و عادلان ایماندار (ر.ش. اول یوحنا 3:4-15). اما آنچه واقعاً یك سِرّ است این است که خدا اجازه می‌دهد مسیحیان واقعی و مسیحیان اسمی در کلیساها، نهادها و سازمانهای مسیحی در نقاط مختلف دنیا، در کنار هم به‌سر ببرند. و مسیحیان باید در چارچوب نظم و انضباطی که خودِ خدا مقرر داشته، به این طرح خدا احترام بگذارند.

3) عیسی مسیح به‌هنگام بازگشت ثانوی خود، هرآنچه را که باعث لغزش مردم است و آنان را به گناه وا می‌دارد، از ملکوت خود جمع می‌کند و بیرون می‌اندازد . و بنابراین چنین چیزهایی لاجرم باید قبلاً به معنای واقعی کلمه داخل ملکوت بوده باشند تا بعد از ملکوت جمع گردند و بیرون افکنده شوند ! اگرچه تمام دنیا با هر چیز و هر کسی که در آن است جزئی از ملکوت مسیح است (ر.ش. متی 28:18)، دلها و زندگیهای بی‌ایمانان و افراد شریری که خارج از جرگة کلیسا قرار دارند، آشکارا تحت حاکمیت مسیح نیست. بنابراین، روشن است که بودن شریران در بین عادلان و در هم آمیختن آنان، در مورد کلیساها و نهادها و سازمانهای مسیحی در اقصا نقاط همین دنیا صدق می‌کند. این کلیساها، نهادها، و سازمانها و مؤسسات مسیحی در نقاط مختلف دنیا، شکل کنونی ملکوت خدا بر زمین می‌باشند.

ح) حصاد و دروگران. هم «حصاد» و هم «دروگران» جزو جزئیات مهم و اصلی در مثل هستند (آیه 39). در توضیح مثل می‌خوانیم که حصاد، روز داوری نهایی در آخر زمان است و دروگران نیز فرشتگانند. وظیفهٔ درو فقط و فقط مختص عیسی مسیح است (ر.ش. متی 3:12؛ مکاشفه 14:14-16). او است که داوری نهایی را بر پا خواهد داشت. منتهی او این مسؤولیت خود را به فرشتگانش واگذار خواهد کرد (ر.ش. متی 13:41؛ 24:30-31؛ 25:31-32).
در اینجا لازم است به این نکته توجه داشته باشیم که کارگران یا نوکران نمی‌توانستند تا پیش از موسم حصاد ، گندمها را از کرکاسها تشخیص دهند، اما دروگران می‌توانستند! درك این نکته خیلی مهم است که این تمایز بین گندمها و کرکاسها، تنها به‌هنگام درو حصاد مشخص خواهد شد ، و کرکاسها تنها در آن زمان از گندمها جدا خواهند گردید! مسیح میشها و بزها را تنها در موسم حصاد از هم جدا خواهد کرد. تنها در روز داوری نهایی و به‌هنگام بازگشت مسیح است که معلوم خواهد شد چه کسانی مسیحی واقعی بوده‌اند و چه کسانی مسیحیان اسمی و دروغین (متی 25:32)! تا پیش از بازگشت مسیح، مسیحیان می‌توانند تشخیص دهند که در این دنیا چه کسانی مسیحی واقعی هستند و چه کسانی نیستند (اول یوحنا 3:4-15)، اما این تمایز در داخل ملکوت ، یعنی در کلیساها، نهادها و سازمانهای مسیحی موجود در نقاط مختلف دنیا، قطعاً قابل تشخیص نیست!

ط) کرکاسها دسته‌بندی می‌شوند و سوزانده خواهند شد. این نکته نیز جزو جزئیات مربوط و اصلی در مثل است (آیهٔ 42). عیسی در توضیح خود می‌گوید که آنها به تنور آتش افکنده خواهند شد (یعنی جهنم، ر.ش. مکاشفه 21:8)، جایی که گریه و فشار دندان خواهد بود. «گریة» جهنم با گریه‌های دیگری که در کتابمقدس می‌بینیم فرق دارد. این گریه، گریهٔ عیسو به‌هنگام از دست دادن میراث نیست (پیدایش 27:38). گریهٔ داغداری به‌هنگام وفات موسی نیز نیست (تثنیه 34:8). گریهٔ اخاب نیز نیست که وقتی به آنچه می‌خواست نرسید (اول پادشاهان 21:1-6). این گریه را هیچ تسلایی نیست. درماندگی و فلاکتی است بی‌پایان، و نومیدی جاودانه. «فشار دندان» نیز بیانگر دردی جانکاه و خشمی دیوانه‌وار است.

ی) گندمها در انبار مالك زمین گردآوری می‌شوند. این نکته نیز جزو جزئیات مربوط و اصلی در مثل است (آیهٔ 43). از هنگام آمدن مسیح به این جهان، مسیحیانی که تولد تازه می‌یابند به ملکوت به شکل فعلی آن داخل می‌گردند (ر.ش. متی 3:11-12). اما به‌هنگام بازگشت مسیح، آنان به ملکوت به شکل کامل و نهایی آن داخل خواهند شد (ر.ش. متی 25:34)، و در آنجا همچون آفتاب خواهند درخشید (ر.ش. دانیال 12:3)؛ یعنی جلال خدا در آنها منعکس خواهد بود (اول یوحنا 3:2؛ دوم قرنتیان 3:18)!

ك) ملکوت خدا. ملکوت خدا مهم‌ترین و اصلی‌ترین قسمت در این مثل است (آیهٔ 43). تمام دیگر جزئیات مَثَل، ملکوت خدا را به شکل کنونی آن در دنیا، یعنی به شکل ناقص آن تا پیش از بازگشت مسیح، توصیف می‌کرده‌اند.
عیسی در این مثل به ما می‌گوید که ملکوت خدا به شکل کنونی‌اش در دنیا، از دو گروه تشکیل شده است: یکی شریران، و دیگری عادلان. این دو گروه با هم ادغام شده‌اند و هیچ کس این توانایی را ندارد که آنها را بوضوح از هم تشخیص دهد. «بذر نیکو» در این مثل نمایانگر انجیل ملکوت نیست (متی 24:14)، و کرکاس یا علف هرز نیز مظهر انجیل دروغینی که شیطان و ایادی‌اش منتشر می‌کنند نیست (دوم قرنتیان 11:1-4). بذر نیکو و علفهای هرز در این مثل نه بیانگر دو نوع پیغام ، بلکه مظهر دو گروه از مردم اند! «مزرعه» نیز نمایانگر کل دنیا نیست که هر دو این پیغامها در آن موعظه می‌شود، بلکه نمایانگر حیطهٔ بخصوصی است در دنیا که در آن هر دو این افراد با هم مخلوط شده‌اند بطوری‌که هیچ کس نمی‌تواند آنها را به‌درستی از هم تشخیص دهد! کرکاسها نمایانگر گروهی از مردمند که طوری در بین مسیحیان واقعی کاشته می‌شوند که آنان نمی‌توانند به‌وضوح بین خودشان و این گروه دیگر فرق بگذارند! به همین خاطر است که مزرعه در این مثل صرفاً مظهر دنیای غیرمسیحیان در تقابل با کلیسا و مسیحیان نیست، بلکه نمایانگر آن قسمت از دنیا است که در آن مسیحیان اسمی با مسیحیان واقعی در هم آمیخته و ادغام شده‌اند به‌گونه‌ای که تشخیص این دو گروه از هم بسیار دشوار است. به همین جهت، مثل گندم و کرکاس، نماد ملکوت خدا به شکل ناقص کنونی آن در دنیای قبل از بازگشت مسیح است، و نه نماد ملکوت خدا به شکل کامل و نهایی آن پس از بازگشت مسیح.
دو اصطلاح «ملکوت خدا» و «کلیسا» احتمالاً هیچگاه دقیقاً به یك معنا نیستند. «ملکوت خدا» به صورت عینی کنونی آن عبارت است از افراد و سطوح مختلفی چون سازمانها، نهادها، فرهنگها و غیره، که حاکمیت مسیح در آنها اذعام می‌شود. اما «کلیسا» تنها از کسانی تشکیل شده که ادعا می‌کنند به عیسی مسیح ایمان دارند. با توجه به این تمایز، می‌توان گفت که مثل گندم و کرکاس بیشتر به ملکوت خدا اشاره دارد تا به کلیسا. بااینحال، دو اصطلاح «ملکوت خدا» و «کلیسا» در هیچ یك از دیگر مثلهای عیسی به اندازهٔ دو مثل گندم و کرکاس و تور ماهیگیری به هم نزدیك نمی‌شوند.

ل) مثل یا تمثیل؟ از آنجا که تعداد زیادی از جزئیات این مثل نمایانگر نکته‌ای اصلی یا مربوط می‌باشند، این مثل شباهت زیادی به تمثیل دارد. بااینحال در متی 13:24و36 از آن بعنوان یك مثل یاد می‌شود. نیز این مثل تنها یك پیام اصلی دارد، که همانا «فرمان عیسی مسیح به خادمان خود قبل از

موسم حصاد، و فرمان او به دروگرانش به‌هنگام موسم حصاد» است. فرمان عیسی مسیح به خادمین خود این است که نسبت به در هم آمیختن گندمها و کرکاسها تا زمان درو حصاد صبر و مدارا به‌خرج دهند، و منتظر باشند تا دروگران این دو را از هم جدا کنند.

م) قاعده‌ای مهم در تفسیر مثلها. مثل با تمثیل فرق دارد و نباید از آنها برداشت تمثیلی کرد! در گذشته برخی از مسیحیان مثل‌های مسیح را به شیوهٔ تمثیلی تفسیر کرده‌اند. برای مثال:
1- آگوستین (354-430 م.) یکی از پدران کلیسا ، از مثل سامری نیکو این برداشت تمثیلی را ارائه داد: مرد ی که از اورشلیم به اریحا رفت، نماد آدم است. راهزنان نماد شیطان و فرشتکان اویند. کاهن و لاوی مظهر شریعت و انبیا هستند. سامری نیکو نمایانگر مسیح است، و کاروانسرا مظهر کلیسا. دو دینار نیز نمایانگر وعدهٔ حیات در این دنیا و دنیای آینده است! آگوستین مثل سامری نیکو را نه به‌عنوان یك مثل، بلکه به‌عنوان تمثیل تعبیر و تفسیر نمود.
2- کریزوستوم (347-407 م) یکی از پدران کلیسا ، از مثل گندم و کرکاس این برداشت تمثیلی را ارائه داد: «کرکاسها» نمایانگر جوامع مرتدان می‌باشند. مکر شیطان به‌صورت تلاش او در جهت آمیختن حق و باطل تصویر شده، تا از این طریق مردم را بفریبد و گمراه کند. بااینحال کریزوستوم کاربرد این مثل را بدرستی تشریح کرد: «عیسی مسیحیان را از تفتیش مرتدان یا بستن دهان آنان منع نکرد. او به مسیحیان نفرمود اجازه دهند مرتدان آزادانه در کلیسا سخن گویند یا باعث تفرقه کلیسا شوند. ولی او مسیحیان را از کشتن مرتدان منع کرد.»
3- قاعده تفسیر مثلها. این واقعیت که عیسی مسیح برای عناصر مختلف مثل گندم و کرکاس معانی نمادین جداگانه‌ای متصور شد، بدین معنا نیست که مسیحیان نیز اجازه دارند برای جزئیات و عناصر مختلف دیگر مثل‌های مسیح خودسرانه معانی نمادین متصور شوند! هر مثل براستی تنها بیانگر یك پیام اصلی است.

4- تشخیص پیام اصلی مثل
مقدمه: پیام اصلی مثل را می‌توان یا در توضیح یا کاربرد مثل یافت، یا از خود داستان. از روشی که خود عیسی برای توضیح یا کاربرد مثل به‌کار برد، می‌توانیم پی ببریم که مثل را چگونه باید تفسیر کنیم. هر مثل معمولاً فقط یك داستان اصلی یا یك نکتهٔ اصلی دارد. بنابراین، نباید در پی این باشیم که یك حقیقت روحانی از هر یك از جزئیات مثل بیابیم، بلکه باید به‌دنبال درس اصلی مثل باشیم.
بحث: پیام اصلی این مثل چیست؟
یادداشتها:
مثل گندم و کرکاس در متی 13:14-43، درباره « دو گروه از مردم در ملکوت خدا » تعلیم می‌دهد. پیام اصلی مثل این است: « خادمین خدا باید نسبت به اختلاط مسیحیان واقعی و مسیحیان اسمی در ملکوت خدا به شکل کنونی آن در دنیا، صبور باشند و شکیبایی پیشه کنند .» مثل گندم و کرکاس بر این نکته تأکید می‌ورزد که وظیفهٔ مسیحیان این نیست که مسیحیان خوب را از بد، یا مسیحیان واقعی را از مسیحیان ریاکار جدا کنند. مسیحیان و رهبران مسیحی باید اجازه دهند هر دو گروه تا روز داوری در کنار یکدیگر به‌سر برند، رشد کنند، و عمل نمایند. آنگاه مسیح و فرشتگانش آنها را از هم جدا خواهند کرد.
«صبر و تحمل نسبت به مسیحیان اسمی» یکی از ویژگیهای اصلی ملکوت خدا است. خادمین ملکوت خدا نباید مدام در پی آن باشند که اینگونه افراد را از جمع خود برانند: آنان نباید کسانی را که در جرگهٔ پیروان دائمی مسیح نیستند از خود برانند یا اخراج کنند؛ نباید کسانی را که هنوز توبه نکرده‌اند اخراج کنند؛ و نباید آنانی را که هنوز اعتقادات یا رفتارهای ناپخته دارند اخراج نمایند. خادمین ملکوت خدا باید بتوانند بین ضرورت حفظ انضباط کلیسایی و تأدیب روحانی از یك سو، و نشان دادن محبت و رحم و گذشت نسبت به مسیحیان اسمی که در میانشان هستند از سوی دیگر، تمایز قائل شوند. آنان البته باید تأدیب و انضباط را در کلیسا بجا آورند ، یعنی مطابق دستورات کتاب‌مقدس باید به هشدار، توبیخ، اصلاح، و حتی در صورت لزوم اخراج اعضایی که حاضر به توبه از گناهان زشت و علنی خود نیستند، مبادرت ورزند. اما خادمین ملکوت خدا باید در عین حال نسبت به مسیحیان اسمی که در کلیسایشان هستند با صبر و مدارا رفتار کنند . وظیفه آنان نیست که تعیین کنند چه کسانی در کلیسا «بذر نیکو»یند و چه کسانی «کرکاس». بلکه بجای این‌کار باید بکوشند این افراد را به‌سوی ایمانی شخصی به عیسی مسیح هدایت کنند. خادمین مسیحی می‌توانند بر اساس گناهان شناخته‌شده‌ای که در زندگی سایر مسیحیان وجود دارد، با آنها برخورد نمایند. اما اجازه ندارند طوری رفتار کنند که گویی خدا هستند و می‌دانند چه کسانی واقعاً تولد تازه دارند و چه کسانی ندارند. این کار تنها مخصوص عیسی مسیح است و بس (یوحنا 3:3-8؛ متی 25:31-46).

5- مقایسهٔ مَثَل با قسمتهای مشابه و متضاد در کتابمقدس
مقدمه: بعضی از مثل‌ها مشابه یکدیگرند و قابل مقایسه می‌باشند. اما حقیقت موجود در تمام مثل‌ها با حقیقتی که در سایر قسمت‌های کتاب‌مقدس تعلیم داده شده، یا دارای تشابه است یا تضاد. سعی کنید مهم‌ترین قسمت‌های قابل مقایسه را که ما را در تفسیر مثل یاری می‌دهند، بیابید. همیشه تفسیر مثل را با تعلیم مستقیم و واضح کتاب‌مقدس محك بزنید.
قرائت: 1) متی 13:36 و لوقا 8:9؛ 2) اول یوحنا 3:4-15؛ 3) متی 13:47-50.

کشف و بحث: تعالیم موجود در هر یك از این قسمتها، چه شباهت یا فرقی با تعالیم مطرح شده در مثل گندم و کرکاس دارد؟
یادداشتها:

1- مقایسهٔ این مثل با مثلِ برزگر. با مقایسهٔ متی 13:36 با لوقا 8:9، می‌توانیم چنین نتیجه‌گیری کنیم که این دو مثل از لحاظ ترتیب زمانی بدنبال هم نقل شده‌اند و عیسی پس از مثل نقل شده در متی 13:3-9، بلافاصله مثلِ متی 13:24-30 را بیان کرد. عیسی پس از اینکه این مثل‌ها را برای جمعیت حاضر تعریف کرد، به خانه‌ای رفت و شاگردانش در آنجا معنی این مثلها را از او پرسیدند.
بین مثلِ برزگر و مثل گندم و کرکاس، وجوه تشابه و تمایزی چندِ موجود است. در خصوص وجوه تشابه، باید گفت هر دو مثل از برزگر، مزرعه، بذر و حصاد سخن می‌گویند. و اما در خصوص وجوه تمایز دو مثل، در مثل نخست شیطان بذر نیکو را می‌رباید، و حال آنکه او در مثل دوم در بین گندمها کرکاس می‌کارد. شیطان گاه علناً با کلام خدا مخالفت می‌کند و آن را از دل مردم می‌رباید، و گاه نیز به میان قوم حقیقی خدا رخنه می‌کند تا آنها را از درون مسموم سازد. در مثل اول، تمام بذرها خوب و نیکویند، اما در مثل دوم، کرکاس در بین گندم ظاهر می‌شود. تأکید در مثل اول، بر دریافت بذر از سوی انواع مختلف زمین است. اما مثل دوم بر فرمان برزگر به خادمینش تأکید دارد مبنی بر اینکه نسبت به آمیختن مسیحیان واقعی و مسیحیان اسمی در کلیسا صبور و اهل مدارا باشند.

2- تفاوت این مثل با اول یوحنا 3:4-15. اول یوحنا بر دو گروه از مردم که کلاً در دنیا وجود دارند، تأکید می‌ورزد. اما مثل گندم و کرکاس بر دو گروه از مردم که در حیطه‌ای یکسان در این دنیا وجود دارند، یعنی بر دو گروهی که به‌اتفاق در ملکوت خدا به شکل مرئی و کنونی آن وجود دارند، تأکید می‌گذارد. اول یوحنا راجع به دو گروه از مردم سخن می‌گوید که آنها را بوضوح می‌توان از هم تشخیص داد، یعنی فرزندان خدا و فرزندان شیطان. اما مثل گندم و کرکاس راجع به دو گروه از مردم صحبت می‌کند که آنها را نمی‌توان بوضوح از هم باز شناخت ، یعنی مسیحیان واقعی، که هنوز کامل نیستند، و مسیحیان اسمی که ممکن است شبیه مسیحیان رفتار کنند. و به همین جهت، وظیفهٔ خادمین این نیست که کرکاسها یا علفهای هرز را از میان گندمها بیرون بکشند. این دو قسمت در کتاب‌مقدس، بر دو جنبهٔ کاملاً متفاوت از ملکوت خدا تأکید دارند. اول یوحنا به تفاوت بین مسیحیان و غیرمسیحیان اشاره می‌کند، که براحتی می‌توان آنها را از هم تشخیص داد. اما متی 13 به تفاوت بین مسیحیان واقعی و مسیحیان اسمی اشاره می‌کند، که مشکل می‌توان آنها را از هم تشخیص داد!

3- تفاوت این مثل با مثل تور ماهیگیری. مثل تور ماهیگیری در متی 13:47-50 می‌گوید که ملکوت خدا به شکل کنونی آن، افراد خوب و بد را یکجا در تور خود دارد، تا اینکه سرانجام در روز داوری نهایی این دو از هم جدا شوند. این مثل در مورد تفاوت بین ماهیهای خوب داخل تور و ماهیهای بد داخل دریا صحبت نمی‌کند، بلکه در مورد ماهیهای خوب و بدی صحبت می‌کند که تا روزی که از هم جدا شوند، در داخل تور با هم مخلوطند. بنابراین تعلیم اصلی در مثل تور ماهیگیری نیز همان تعلیم مثل گندم و کرکاس است. تعلیم هر دوِ این مثلها این است که در ملکوت، در کلیساها، و در نهادها و سازمانهای مسیحی، خوب و بد با هم وجود دارند، تا روزی که سرانجام از هم سوا شوند.

6- خلاصهٔ تعالیم اصلی مثل
بحث: تعالیم یا پیامهای اصلی این مثل چیست؟ عیسی می‌خواهد چه چیزی را بدانیم یا به آن ایمان بیاوریم ؛ او می‌خواهد که ما چه باشیم یا چه بکنیم ؟
یادداشتها:

الف) پیام اصلی. مثل «گندم و کرکاس» در متی 13:14-43، دربارهٔ « دو گروه از مردم در ملکوت خدا » به ما تعلیم می‌دهد.
پیام اصلی مثل این است: « خادمین خدا باید نسبت به اختلاط مسیحیان واقعی و مسیحیان اسمی در ملکوت خدا به شکل کنونی آن در دنیا، صبور باشند و شکیبایی پیشه کنند .» خادمین خدا باید اجازه دهند این دو در کنار یکدیگر رشد کنند، تا روز داوری نهایی که عیسیِ مسیح و فرشتگانش سرانجام آنها را از هم جدا خواهند کرد و بدین ترتیب ملکوت خدا به شکل نهایی آن آغاز خواهد شد.

ب) درس صبر. شاگردان گاه عجولانه می‌خواستند کسانی را که جزو پیروان دائمی عیسی نبودند، از بین خود برانند (لوقا 9:49-50). گاه حتی عجولانه و خشمگینانه به یکدیگر نیز حمله می‌کردند و با هم به بحث و مجادله می‌پرداختند (لوقا 22:24). و حال آنکه تعلیم عیسی مسیح این است که مسیحیان نباید آن دسته از اعضای کلیساها، سازمانها و نهادهای مسیحی را که مرتکب گناه بزرگی نشده‌اند یا به ترویج تعالیم غلط مبادرت نورزیده‌اند، از جرگهٔ خود برانند. مسیحیان باید تمام اعضای مختلف کلیسای مسیح را تحمل کنند و با آنها با صبر و مدارا رفتار نمایند (اول تسلونیکیان 5:14). تنها عیسی مسیح که داور اعظم است این حق را دارد که تعیین کند چه کسی «بذر خوب» است و چه کسی «کرکاس». البته عیسی تأدیب روحانی و حفظ نظم و انضباط را در کلیسا نفی نمی‌کند (متی 18:15-18)، اما از ما می‌خواهد در عین حکمت، روحیه‌ای صبور داشته باشیم. اگر کلیسا با صبر و محبت اداره شود، نظم و انضباط نیز در

آن تقویت خواهد شد، زیرا هدف اصلی از تأدیب در کلیسا نه نابودی روح شخص، بلکه نجات او است (اول قرنتیان 5:5).

ج) دعوت به شنیدن. عیسی این دعوت را که «هر که گوش شنوا دارد بشنود»، در پایان هر یك از هفت رساله خطاب به کلیساهای فصل‌های 2 و 3 کتاب مکاشفه تکرار می‌کند. این دعوت خیلی مهم است. اگر کسی گوش داشته باشد، اما کلام او را نپذیرد و کماکان سخنان او را نادیده بگیرد، در آنصورت مرتکب گناه نابخشودنی شده است (عبرانیان 6:4-8؛ 10:26-31؛ 4:7-19). عیسی مسیح مصرانه از مخاطبین خود می‌خواهد که با دقت به تعالیمش گوش دهند، به او توکل کنند و از او اطاعت نمایند، و خود را تفتیش کرده، ببینند آیا بذر نیکویند یا علف هرز.

5 دعا (8 دقیقه)
دعای واکنشی
در واکنش به آنچه که امروز آموختید، به‌نوبت دعاهایی کوتاه به‌حضور خدا بکنید.
یا گروه را به دسته‌های دو نفری یا سه نفری تقسیم کنید تا در واکنش به آنچه که امروز آموختید، به حضور خدا دعا کنید.

6 تکلیف (2 دقیقه)
برای جلسه بعد
(رهبر: این تکلیف را به‌صورت نوشته به اعضای گروه بدهید یا بخواهید که آن را در دفتر یادداشتشان رونویسی کنند).
- تعهد: نسبت به شاگردسازی و بنای کلیسا و موعظهٔ ملکوت احساس تعهد کنید.
برای یك فرد یا یك گروه مثل «گندم و کرکاس» را موعظه کنید، یا تعلیم دهید یا بررسی نمایید.
- وقت خلوت: هر روز به اندازهٔ نصف فصل از داوران 13ـ 14ـ 15، و 16 بخوانید. از روش حقیقت دلخواه استفاده کنید. یادداشت بردارید.
- به خاطر سپردن: در مورد آیه حفظی جدید، یعنی رومیان 1:17، تفکر کنید و آن را به خاطر بسپارید. 5 آیه آخری را که حفظ کردید، هر روز تکرار کنید.
- دعا: در این هفته برای یك شخص یا یك چیز مشخص دعا کنید و ببنید که خدا چه می‌کند (مزمور 5:3).
- آمادگی:مطالعهٔ کتابمقدس از رومیان 2:17-29. از روش «پنج گام» استفاده کنید.
- پوشهٔ مربوط به «موعظهٔ ملکوت خدا» را تکمیل کنید.